

derefter under eget Ansvar maatte træffe Bestemmelserne for Svinereguleringen, var Rigsdagen nu i Virkeligheden stillet over for at skulle godkende og tage Medansvar for Ordningerne og Enkelthederne i disse, saaledes som de fandt Udtryk henholdsvis i Lovforslagene og i Bemærkningerne. Følgen heraf vilde blive, at Rigsdagen ved at stemme for Lovforslagene i Virkeligheden godkendte Svinereguleringens Enkeltheder og saaledes tog Medansvar for disse uden at have Forudsætninger for at bedømme Virkningerne deraf. — Ud fra denne Betragtning kunde Venstre ikke stemme for Lovforslagene.

*Det konservative Folkeparti* understregede ligeledes Sammenhængen mellem Korn- og Svineordning, hvorfor Partiets Ændringer til de to Ordninger ogsaa maatte betragtes under eet. Regeringsforslagets Gennemførelse vilde formentlig kun sikre en Kornordning af Navn, ikke af Gavn. Ved at hæve *Mindsteprisen for alle Kornsorter med 2 Kr. pr. 100 kg* — dog saaledes at Priserne ikke kom til at overstige en Tiendedel af Flæskeprisen — og derved skabe Garanti mod en for stærk Nedgang i de gældende Priser ønskede de Konservative at sikre en lønnende og øget Produktion til Gavn for Valuta og Beskæftigelse og at indføre et nødvendigt Led i Reguleringen af Svineproduktionen. — De paagældende Ændringsforslag, hvorved Byg- og Hvedeprisen altsaa sattes op til 16 Kr., Rug- og Majsprisen til 15 Kr. 50 Øre og Havre- og Blandsædsprisen til 15 Kr., forkastedes i Folketinget med 77 Stemmer mod 23 (24 stemte hverken for eller imod), i Landstinget med 35 Stemmer mod 13. De Konservative undlod herefter at deltage i Afstemningen om Kornordningen ud fra den Betragtning, at Regeringsforslaget, selv om det var uden øjeblikkelig Værdi, dog under et faldende Prisniveau kunde begrænse det Tab, der ellers vilde komme.

Ordføreren for *Det frie Folkeparti* (J. S. Foget) glædede sig over, at Landbrugsorganisationerne havde opnaaet Enighed om de her omhandlede Ordninger, og udtalte ved 1. Behandling, at Partiet selvfølgelig ikke kunde gaa imod det, Organisationerne var blevet enige om, selv om man kunde have ønsket, at der var tilvejebragt Sikkerhed for Produktionsprisen for Korn, hvilket langt fra var Tilfældet. Ordføreren mente imidlertid at maatte opfatte Udtalelser af Landbrugsministeren under Forhandlingerne saaledes, at det her ikke blot som hidtil drejede sig om en Bemyndigelseslovgivning, men om at tage Stilling fra Rigsdagens Side til Fordelingen af Svinekort, hvorved Fordelingspørgsmaalet, der hidtil var ordnet af Landbrugsorganisationerne selv, til Skade for Landbruget blev gjort til et rent politisk Spørgs-